

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2010 r.,
skargi L. D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Rejonowego w R.

z dnia 19 marca 2009 r., sygn. akt I Ns (...)

wydanego w sprawie z wniosku L. D.

przy uczestnictwie K. D., H. F., Z. O., I. S., A. R.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości rolnej przez posiadacza samoistnego,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Adwokat W. B. w imieniu wnioskodawcy L. D. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Rejonowego w R. z dnia 19 marca 2009 r. [sygn. I Ns (...)]. Zarządzeniem z dnia 10 marca 2010 r., doręczonym w dniu 18 marca 2010 r. W. B. został wezwany do przedłożenia pełnomocnictwa upoważniającego do reprezentowania skarżącego przed Sądem Najwyższym. W odpowiedzi na wezwanie złożył pełnomocnictwo „do prowadzenia sprawy I Ns (...) we wszystkich instancjach z prawem substytucji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przez wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia dochodzi do wszczęcia przed Sądem Najwyższym nowej sprawy. Pełnomocnictwo do „prowadzenia sprawy I Ns (...) we wszystkich instancjach” nie stanowi więc umocowania do sporządzenia i wniesienia skargi przewidzianej w art. 424¹ k.p.c. (por. uchwały siedmiu sędziów SN: z dnia 23 listopada 2005 r., III BZP 2/05,

OSNC 2006, nr 3, poz. 41 oraz z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122). Wskazać ponadto należy, że pełnomocnictwo „do prowadzenia sprawy we wszystkich instancjach” nie obejmuje swym zakresem umocowania do działania przed Sądem Najwyższym, bowiem Sąd ten nie orzeka w ramach kolejnej (trzeciej) instancji. Zgodnie z art. 87¹ k.p.c. oraz stosowanym odpowiednio art. 89 § 1 k.p.c. rodzi to obowiązek złożenia pełnomocnictwa, które wskazywałoby na umocowanie do działania przed Sądem Najwyższym. Mimo wezwania obowiązek ten nie został spełniony.

Wobec powyższego, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.